

nende med Udgifter, som man er inde i Byerne. Han maa vide, at man ikke ofrer saa store Beløb, som her er Tale om, uden at der er en virkelig Trang til nye Jernbaner.

Det ærede Medlem ironiserede over, at der skulde bygges saa mange Jernbaner i Jylland. Ja, vi Jyder kan nu en Gang ikke gøre for, at vi er kommet bagefter. Vi kan ikke gøre for, at man paa Øerne har faaet sine Jernbaner bygget, før vi har faaet vore. Nu søger vi efter fattig Evne at komme med, det skulde det ærede Medlem dog ikke bebrejde os. For øvrigt staar det for mig, ligesom for den højt-ærede Minister og den ærede Ordfører (Andreasen), saaledes, at Bygningen af nye Jernbaner — indenfor rimelige Grænser selvfølgelig — hører til de produktive Udgifter, og hvis der virkelig, hvad ogsaa jeg anser for rimeligt, i nogen Grad vil komme en Nedgangsperiode for vort Land efter Verdenskrigen, er det for mig et stort Spørgsmaal, om det ikke netop vil være formaalstjenligt for vort Folk som Helhed, at man udvikler Forbindelseslinierne, ogsaa de private Jernbaner, som der er Tale om i dette Lovforslag. Da jeg altsaa tror, Lovforslaget vil virke gavnligt og ikke skadeligt, vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds har fremsat.

Foss: Den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), spurgte, om jeg vilde være med til at bevilge Penge til nye Skibe, som efter Krigen skulde besøge Trafikken for Statens Regning. Det tror jeg aldeles ikke, jeg har nogen Lyst til at være med til, men hvis det ærede Medlem, som det synes at fremgaa af hans Ord, mener, at der vil blive stillet Forslag i den Retning, vil det altsaa sige, at vi staar overfor en Række nye Forslag om Millionbevillinger, hvorom der vil blive stillet Krav efter Krigen, og dette forekommer mig saa langt fra kan opfordre til at flutte sig paa det Omraade, vi her taler om, at en saadan Opfattelse, som synes at være Socialdemokratiets, netop maa støtte og styrke det Forslag, jeg har stillet, thi saa maa man virkelig være varsom med at binde sig i saa overordentlig høj Grad, som der her er Tale om.

Den ærede Ordfører sagde, at Lovforslaget lægger jo Afgørelsen i Regeringens Haand. Ja, det ved jeg dog ikke. Det forekommer mig, at der netop er

megen Fare for, at Regeringen vil være nødt til at give de Koncessioner, som Loven bestemmer skal gives, og at Rigsdagen vil være henvist til at bevilge de Beløb, som kræves for at indløse de Løfter, som herved gives, og derved tror jeg, at den Bevægelsesfrihed, som Regeringen vil have til at træffe Beslutning om, hvorvidt disse Anlæg skal fremmes eller ikke, vil være meget ringe.

Det ærede Medlem henviste til, at dette Lovforslag var en Lov mod Arbejdsløshed. Jeg gaar dog ud fra, at det ærede Medlem ikke tænker sig, at Arbejdsløsheden vil vare i 50 Aar. Hvis det gælder om at imødegaa Arbejdsløshed, tror jeg, det er klogere at give Love og Bevillinger, som gælder den nærmeste Fremtid, end at binde sig for en uhyre lang Fremtid. Jeg er stemt for, at vi skal skride til omfattende Bevillinger til Statsbaneanlæg, Bevillinger, der for Statens Vedkommende, hvis alt vedtages, gaar op til ca. 100 Mill. Kr., og et af Motiverne dertil fra min Side er, som det vil være det ærede Medlem meget vel bekendt, netop det, at man ved at fremme disse Anlæg vil kunne beskæftige en Del af de arbejdsløse, som der muligvis vil blive. Naar det ærede Medlem henviste til Spørgsmaalet om Sikringsstyrken, maa jeg med Hensyn til denne sige, at jeg heller ikke har tænkt mig, at den skal ligge inde i 50 Aar. Jeg antager, at Sikringsstyrkens Indkaldelse er en midlertidig Foranstaltning, og jeg haaber inderlig, at den maa være meget snart forbi. Jeg beder det ærede Medlem ikke glemme, at de offentlige Udgifter, som der er Tale om i denne Sammenhæng, naar vi lægger Udgifterne til Havne, Privatbaner i deres fulde Omfang og Statsbaner sammen, allerede andrager et Beløb af $\frac{1}{4}$ Milliard Kr., og det er dog en Post.

Maa jeg dernæst sige til den højt-ærede Minister, at det er rigtigt, at jeg har regnet med, at vi, naar vi vil have et Skøn over, hvor meget vi skal forhøje de Summer, som indeholdes i Lovforslagene, for at danne os et klart Billede af Situationen, maa regne med 60 pCt. Det maa ikke glemmes, at Lovforslaget om Statsbanerne indeholder en Anlægssum for hver enkelt af de Baner, der er Tale om. Det samme er ikke Tilfældet med Privatbanerne, men under Statsbanelovforslagets Behandling vil vi ikke kunne undgaa at spørge, hvorvidt de Summer, som Regeringen har foreslaet, svarer til Virkeligheden eller ikke. Naar man har den Opfattelse, som den ærede Minister har, at man intet